

Martí i Julià , Domènec

(Barcelona, 1861 – Barcelona, 20 de juny de 1917)

El 1878 es llicencià en Medicina a Barcelona en l'especialitat de psiquiatria. Treballà al llarg de tres dècades a l'Institut Frenopàtic de les Corts, del qual fou director entre 1909 i 1915. Presidí la Societat de Psiquiatria i Neurologia i deixà escrita la seva innovadora ràctica en diverses monografies mèdiques.

Encara amb escassa cultura política, començà a militar per sentit de justícia. Inicialment s'apropà al republicanisme federal, però anà desenvolupant la seva pròpia visió catalanista liberal influït per Valentí Almirall. El 1881 participà en la fundació i presidí la Joventut Federalista de Catalunya.

Més endavant inicià contactes amb Unió Catalanista, que arribà a presidir des de finals de 1903 fins el 1916, tot i que de manera intermitent. Des d'aquesta formació intentà defensar el catalanisme com a moviment social de masses, allunyat del caràcter burgès de La Lliga. Participà en el I Congrés Universitari Català i el 1906 formà part del Comitè Executiu de Solidaritat Catalana. Tanmateix, renuncià a ocupar càrrecs polítics i seguí amb la seva pràctica mèdica com a feina principal.

Aquests primers anys col·laborà assíduament a diverses publicacions catalanes, com *La Renaixença*, òrgan d'Unió Catalanista que dirigí entre 1904 i 1905, *La Pàtria*, *La Nació*, *Catalunya*, que presidí el 1909, *Joventut*, *La Tralla* i *El Poble Català*. En els seus escrits es reflectí la seva concepció de la llibertat de Catalunya unida a la justícia, l'equitat i la igualtat, quelcom que el portà a defensar per sobre de tot la llibertat dels homes i la necessitat de reforma del capitalisme. La unió entre nacionalisme i socialisme portava, segons el seu punt de vista, al ver internacionalisme.

El 1914 tornà a ocupar la presidència d'Unió Catalanista, moment en què donà un nou impuls a l'entitat i la dotà d'un cert caràcter socialitzant, amb la intenció d'ocupar l'espai del catalanisme d'esquerreres. En aquest projecte comptà amb la col·laboració de socialistes que posteriorment formarien part d'Unió Socialista de Catalunya (USC), com Manuel Serra i Moret. El seu projecte polític no reeixí i proposà la dissolució del partit el 30 de juliol de 1916; en no ser aprovada, dimití el 13 d'agost i es retirà de tota activitat política.